

трѣбва тутакси да се изхвърли на такова
мѣсто, гдѣто не може да бжде той врѣденъ:
покрай жилища или покрай извори не трѣбва
да се хвърля никога сметъ.

б) Най-сетнѣ, трѣбва да посоча, кои сж естественитѣ неприятели на малкитѣ животинки, които причиняватъ болеститѣ: тѣ сж свѣтлината и въздухътъ. Че дѣйствително въздухътъ и свѣтлината сж естествени врагове на болестнитѣ зародиши, можемъ да се увѣримъ отъ слѣдния опитъ; ако изложимъ бактериитѣ на слънцето, то ще видимъ, че ще спремъ тѣхното размножаване и съ врѣме ще ги унищожимъ; поставимъ ли ги на сѣнка, те тутакси ще почнатъ да се умножаватъ. Така сжщо микробитѣ се умъртвяватъ, като се изложатъ на силенъ вѣтъръ, докато въ влажния и хладенъ въздухъ запазватъ своята жизненостъ.

Свѣтлината, въздухътъ и чистотата, — ето прѣдпазителнитѣ срѣдства, къмъ които всѣки може да прибѣгне, когато иска да се бори съ сигуренъ успѣхъ соѣщу неприятелитѣ на своето здраве „Гдѣто владѣе чистота, бактерии нѣма“.

Това, което казахме за тифуса, има значение и за другитѣ болести на пищеварителнитѣ органи, като напр. холерата, дезинтерията и пр.